

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Wysoki Przedstawiciel
DO SPRAW ZAGRANICZNYCH I
POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA

Bruksela, dnia 14.4.2011
KOM(2011) 204 wersja ostateczna

WSPÓLNE SPRAWOZDANIE DLA RADY I PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

HONGKONG: SPRAWOZDANIE ROCZNE ZA 2010 R.

Specjalny Region Administracyjny Hongkong: sprawozdanie roczne za 2010 r.

WPROWADZENIE

Od czasu, gdy ponad trzynaście lat temu przekazano Hongkong Chinom kontynentalnym, Komisja Europejska ściśle monitoruje zmiany gospodarcze i polityczne zachodzące w Specjalnym Regionie Administracyjnym Hongkong, aby wywiązać się ze zobowiązania wobec Parlamentu Europejskiego z 1997 r. dotyczącego sporządzania rocznych sprawozdań w sprawie zmian zachodzących w Hongkongu. Niniejsze sprawozdanie jest trzynastym z kolei i obejmuje wydarzenia z 2010 r.

W 2010 r. zasada „jeden kraj, dwa systemy”, zapisana w deklaracji chińsko-brytyjskiej oraz w ustawie zasadniczej Hongkongu, wciąż dobrze funkcjonowała: przestrzegano praw i podstawowych wolności społeczeństwa Hongkongu oraz rządów prawa, a także utrzymano system gospodarki rynkowej i wolnorynkowe otoczenie biznesu.

Stosunki dwustronne między UE a Hongkongiem oraz wzajemna współpraca rozwijały się w bardzo dobrym kierunku pod względem wymiany handlowej, inwestycji oraz dialogu na tematy leżące we wspólnym interesie. UE pozostaje nadal drugim co do wielkości partnerem handlowym Hongkongu. Jest największym źródłem zagranicznych inwestycji bezpośrednich w Hongkongu, po Chinach kontynentalnych i Brytyjskich Wyspach Dziewiczych. Hongkong, jako jeden z największych ośrodków skupiających środowisko przedsiębiorców europejskich w Azji, stanowiący centrum finansowe i gospodarcze regionu, pozostaje strategicznym partnerem handlowym i inwestycyjnym dla Unii Europejskiej.

Unia Europejska w dalszym ciągu silnie wspiera szybkie i znaczące postępy w realizacji celu, jakim jest wprowadzenie wyborów powszechnych zgodnie z ustawą zasadniczą Specjalnego Regionu Administracyjnego Hongkong oraz wolą jego obywateli.

SYTUACJA POLITYCZNA

Rok 2010 był decydujący dla Hongkongu pod względem rozwoju konstytucyjnego i zdominowany przez intensywną debatę polityczną na temat reformy systemu wyborczego.

W czerwcu Hongkong dokonał znaczącego postępu w związku z zatwierdzeniem przez Radę Legislacyjną wniosków w sprawie zasad wyboru szefa rządu i utworzenia Rady Legislacyjnej w 2012 r. W myśl tego ustawodawstwa przewiduje się w 2012 r. rozszerzenie komitetu elekcyjnego, który wybiera szefa rządu, z 800 do 1 200 członków i zwiększenie liczby mandatów w Radzie Legislacyjnej z 60 do 70. Zachowane zostają obecne proporcje 50:50 między mandatami deputowanych wybieranych bezpośrednio, a mandatami deputowanych wybieranych przez członków okręgów funkcjonalnych (zgodnie z decyzją wydaną przez Stały Komitet Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych w 2007 r.)

Pięć z nowych mandatów w Radzie Legislacyjnej obsadzono w wyniku wyborów bezpośrednich w geograficznych okręgach wyborczych, zaś pozostałe pięć przyznano okręgom funkcjonalnym. Pięć nowych mandatów dla okręgów funkcjonalnych przyznanych zostanie w drodze wyborów bezpośrednich, przeprowadzonych wśród już wybranych

członków do Rad Dystryktów, stanowiących lokalne organy rządowe. Oznacza to, że 3,2 mln zarejestrowanych wyborców, którzy w chwili obecnej nie mają żadnych praw wyborczych odnośnie do ustawodawców w okręgach funkcjonalnych, będą mieli prawo głosu w przypadku pięciu nowych mandatów dla okręgów funkcjonalnych.

W dniu 25 czerwca szef rządu Donald Tsang powiedział, że potwierdza to sukces formuły „jeden kraj, dwa systemy”. W późniejszym przemówieniu dotyczącym strategii politycznej, wygłoszonym w październiku 2010 r. podkreślił, że Hongkong zrobił decydujący krok w kierunku wyborów powszechnych poprzez przyjęcie przez Radę Legislacyjną pakietu konstytucyjnego na rok 2012 oraz że spełnione zostały oczekiwania społeczeństwa dotyczące dalszych postępów w rozwoju konstytucyjnym.

W dniu 25 czerwca 2010 r. rzecznik Catherine Ashton, Wysokiej Przedstawiciel Unii Europejskiej do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, wydał oświadczenie, w którym odnotowuje fakt przyjęcia przez Radę Legislacyjną projektu reform wyborczych na rok 2012 oraz podkreśla, że UE w dalszym ciągu silnie wspiera szybkie i znaczące postępy w realizacji celu, jakim jest wprowadzenie wyborów powszechnych zgodnie z ustawą zasadniczą Hongkongu oraz standardami międzynarodowymi. Podkreślił on, że stanowi to najlepszą gwarancję stabilności i dobrobytu dla społeczeństwa Hongkongu.

Proces legislacyjny był trudny. Rządowe projekty zostały początkowo odrzucone przez wszystkie partie pandemokratyczne. Ze względu na złożenie mandatu przez pięciu legislatorów pandemokratycznych w styczniu, koniecznym stało się przeprowadzenie wyborów uzupełniających w maju. Stwierdzili oni, że wybory uzupełniające będą *de facto* referendum obrazującym postępy w rozwoju demokratycznym. Powyższa piątka legislatorów została ponownie wybrana w wyborach uzupełniających. Frekwencja była jednak bardzo niska (17 %) i partie prorządowe nie wzięły w nich udziału. Dążąc do osiągnięcia kompromisu, który pozwoliłby na uniknięcie ponownego odrzucenia pakietu w sprawie reformy systemu wyborczego przez władzę ustawodawczą, urzędnicy z Chin kontynentalnych oraz przywódcy partii pandemokratycznych Hongkongu spotkali się po raz pierwszy od czasu wydarzeń na placu Tiananmen w 1989 r. Rząd centralny przyjął wniosek Partii Demokratycznej, aby udzielić prawa głosu wszystkim zarejestrowanym wyborcom w Hongkongu, (a nie tylko już wybranym członkom Rad Dystryktów) w głosowaniu dotyczącym pięciu nowych mandatów dla okręgów funkcjonalnych i ostatecznie wniosek ten został przyjęty przez władzę ustawodawczą wymaganą większością dwóch trzecich głosów. UE z zadowoleniem przyjmuje współpracę w ramach dialogu, która umożliwiła przyjęcie powyższego wniosku.

Szef rządu Donald Tsang w przemówieniu wygłoszonym w październiku stwierdził, że w czasie trwania jego kadencji rząd nie zamierza zajmować się ustawodawstwem w dziedzinie bezpieczeństwa narodowego, zgodnie z art. 23 ustawy zasadniczej. Tsang stwierdził ponadto, że pomimo iż powyższe stanowi konstytucyjny obowiązek, zamierza on skoncentrować się na bardziej palących zagadnieniach, takich jak wdrożenie przepisów wykonawczych na potrzeby reformy systemu wyborczego do roku 2012 oraz na problemach dotyczących warunków bytowych.

Geoffrey Ma, przewodniczący Sądu Najwyższego Hongkongu objął swój urząd we wrześniu 2010 r., zobowiązując się do ochrony rządów prawa w Specjalnym Regionie Administracyjnym. Obiecał również zdecydowanie bronić integralności sądów miasta Hongkong.

Ustawodawcy reprezentujący szerokie spektrum partii politycznych wyrazili swoje wsparcie dla zatrzymanego aktywisty chińskiego Zhao Lianhai, który utworzył grupę wsparcia dla rodziców w celu uzyskania rekompensaty dla dzieci zatrutych mlekiem skażonym melaniną w Chinach kontynentalnych. Niektórzy z nich podpisali również petycję skierowaną do Najwyższego Sądu Ludowego z żądaniem jego uwolnienia. Wspólna petycja podpisana przez 28 posłów Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych przekazana została również do sądu, wzywając do wydania mniej restrykcyjnego wyroku w tej sprawie. Zhao Lianhai został zwolniony warunkowo z przyczyn zdrowotnych w grudniu 2010 r.

W dniu 23 sierpnia 2010 r. na Filipinach rozegrały się tragiczne wydarzenia, podczas których uprowadzony został w Manili autobus z turystami z Hongkongu, w wyniku czego śmierć poniosło osiem osób, a pozostałe osoby odniosły obrażenia. UE przesłała kondolencje i wyraziła wsparcie dla obywateli Hongkongu.

W 2010 r. nastąpiło dalsze zacieśnienie stosunków między Hongkongiem a Tajwanem poparte sierpniową wizytą na Tajwanie Johna Tsangi, sekretarza ds. finansowych. W maju utworzona została też w Hongkongu Rada ds. Gospodarczych oraz Współpracy Kulturalnej Tajwan – Hongkong. Obie strony uzgodniły wzmacnianie wymiany i współpracy w dziedzinie handlu, finansów, promocji inwestycji oraz turystyki.

UE uważa, że zasadniczo wdrażanie zasady „jedno państwo, dwa systemy” w Specjalnym Regionie Administracyjnym Hongkong przebiegało w 2010 r. w sposób zadawalający, a prawa i swobody mieszkańców Hongkongu, zagwarantowane w deklaracji chińsko-brytyjskiej i ustawie zasadniczej, są nadal przestrzegane.

SYTUACJA GOSPODARCZA I HANDLOWA

U progu 2010 r. system gospodarczy Hongkongu zdołał przezwyciężyć skutki światowego kryzysu finansowego. Realny PKB wzrósł o 7,1 % podczas pierwszych trzech kwartałów 2010 r., po spadku o 2,7 % w 2009 r. Środki wprowadzone przez rząd w czasie kryzysu spełniły swoją rolę, amortyzując ryzyko zewnętrzne i pozwalając na utrzymanie zaufania. Wzrost gospodarczy następujący po okresie kryzysu oparty był na silnej gospodarce Chin kontynentalnych, na znacznym wzroście eksportu na rynki azjatyckie, obfitym napływie środków pieniężnych, jak również wzrastającym zaufaniu konsumentów i przedsiębiorców. Sytuacja na rynku pracy była stabilna i w ciągu trzech miesięcy do listopada 2010 r.¹ stopa bezrobocia spadła do 4,1 %, poziomu najniższego od dwóch lat. Wraz ze stabilnymżywieniem gospodarczym oraz wzrostem cen importowych wyraźnie zaznaczyła się jednak presja inflacyjna. Inflacja cen konsumenckich na rok 2010 r. wyniosła 2,3 %² i na 2011 r. prognozowana jest kontynuacja tej tendencji.

W ramach odprężenia na światowym rynku pieniężnym w 2010 r. Hongkong przyciągnął na swoje rynki aktywów międzynarodowy kapitał o znacznej skali. Ze względu na ustaloną wartość dolara Hongkongu do dolara amerykańskiego nie było możliwości wdrożenia odpowiedniej polityki monetarnej w odpowiedzi na presję na ceny aktywów. W wyniku tego najpoważniejszym problemem rządu Specjalnego Regionu Administracyjnego Hongkong w

---

¹ Źródło: Urząd Statystyczny Hongkongu (Hong Kong Census and Statistics Department)

² Źródło: Liczby te odnoszą się do stopy wzrostu wskaźnika cen konsumenckich (CCPI) w pierwszych jedenastu miesiącach 2010 r., Urząd Statystyczny Hongkongu.

2010 r. stało się ograniczenie ryzyka potencjalnej bańki na rynku aktywów. Pomimo negatywnego wpływu powiązania kursów walutowych na zmiany cen aktywów oraz inflację, władze Hongkongu publicznie potwierdziły wolę utrzymania systemu powiązanego kursu walutowego (HKD do UDS), wdrożonego w 1983 r.

Hongkong zwiększył swoją rolę w procesie umiędzynarodawiania waluty Chin kontynentalnych – juanów (RMB). Przy wsparciu rządu centralnego oraz dzięki specjalistycznej wiedzy z dziedziny finansów i istniejącej infrastrukturze Hongkong stał się wiodącym centrum *offshore* dla produktów i transakcji biznesowych realizowanych w RMB. W 2010 r. Chiny stopniowo liberalizowały zasady dotyczące przepływów kapitałowych realizowanych w RMB, rozliczeń transgranicznych, emisji obligacji korporacyjnych oraz dostępu do wewnętrznego rynku obligacji w celu ułatwienia przepływów kapitałowych realizowanych w RMB z krajów trzecich. Jednocześnie znacząco i stabilnie rozszerzała się w Hongkongu oferta w odniesieniu do usług finansowych realizowanych w RMB, wraz ze zwiększającą się i rekordowo wysoką liczbą depozytów w RMB, transakcjami transgranicznymi dotyczącymi wymiany handlowej oraz ekspansją oferty produktów inwestycyjnych i finansowych denominowanych w RMB. W 2010 r. Hongkong utrzymał również swoją wiodącą pozycję jako największy rynek pierwszej oferty publicznej (IPO) na świecie.

Hongkong i Chiny zacieśniły swoje stosunki gospodarcze i handlowe w ramach umowy o bliższej współpracy gospodarczej (CEPA). W maju 2010 r., podpisane zostało VII uzupełnienie do umowy CEPA. Pozwoliło ono Chinom na wdrożenie dalszych środków liberalizacji usług w stosunku do usługodawców z Hongkongu. Liczba zliberalizowanych sektorów usługowych na mocy umowy CEPA wzrosła tym samym do 44 sektorów. UE kontynuowała współpracę z rządem Hongkongu w celu rozpowszechniania informacji dotyczącej umowy CEPA w europejskich środowiskach biznesowych.

W ramach integracji regionalnej Hongkong i chińska prowincja Guangdong podjęły dalsze kroki w celu instytucjonalizacji wzajemnej współpracy oraz wymiany poprzez umowę ramową przyjętą przez Radę Państwową Chińskiej Republiki Ludowej i podpisaną w dniu 7 kwietnia 2010 r. Ma ona na celu propagowanie wspólnego rozwoju społeczno-gospodarczego w Hongkongu i Guangdong oraz wykorzystanie konkurencyjności rynku usługowego w Hongkongu i przemysłu wytwórczego w Guangdong, aby stworzyć zaawansowany system ogólnoswiatowej produkcji oraz nowoczesnego rynku usług.

Nadal silnie wspierając system wielostronny w odniesieniu do liberalizacji wymiany handlowej, Hongkong przyjął niedawno bardziej aktywne podejście w dążeniu do negocjacji umów o wolnym handlu. Poza umowami CEPA z Chinami kontynentalnymi, Hongkong podpisał w dniu 29 marca 2010 r. umowę o bliższej współpracy gospodarczej z Nową Zelandią, która stanowi jego pierwszą umowę o wolnym handlu z krajem trzecim. Negocjacje umowy o wolnym handlu z Europejskim Stowarzyszeniem Wolnego Handlu (EFTA) rozpoczęły się w styczniu 2010 r. i na podstawie dostępnych informacji zbliżają się ku końcowi. Hongkong rozpoczął wstępne rozmowy z Chile, Peru i Malezją. Przegląd polityki handlowej WTO dotyczący Hongkongu przeprowadzony został w grudniu 2010 r. Podobnie jak w przypadku poprzednich przeglądów polityki handlowej WTO, stwierdzono, że w Hongkongu nadal obowiązuje jeden z najbardziej zliberalizowanych oraz przejrzystych systemów w zakresie inwestycji zagranicznych w skali światowej oraz pozostaje on jedną z najbardziej rynkowo zorientowanych oraz otwartych gospodarek na świecie.

W 2010 r. przedstawiono lub uchwalono szereg przełomowych wniosków legislacyjnych w obszarze gospodarki. W czerwcu Hongkong przyjął pierwszą ustawę o wynagrodzeniu minimalnym. Rada Legislacyjna przyjęła wniosek grupy zadaniowej wyznaczonej przez rząd, określający wysokość wynagrodzenia minimalnego na 28 HKD na godzinę (około 2,80 EUR). Ustawa o wynagrodzeniu minimalnym wejdzie w życie w dniu 1 maja 2011 r.

Innym przełomowym wydarzeniem było przedstawienie wniosku dotyczącego ustawy o konkurencji. Ustawa ta (jeśli zostanie przyjęta), przewiduje utworzenie Komisji ds. Konkurencji mającej za zadanie ściganie i zwalczanie praktyk antykonkurencyjnych objętych zakresem ustawy o konkurencji. Istniejące organy audiowizualne i telekomunikacyjne posiadają nakładającą się jurysdykcję w odniesieniu do spraw dotyczących obu dziedzin. Ustawa przewiduje również powołanie Trybunału do spraw Konkurencji. UE z zadowoleniem przyjmuje fakt wprowadzenia prawa konkurencji w Hongkongu, ponieważ uważa, że polityka konkurencji jest ważnym elementem sprawnie działającej gospodarki rynkowej. Tworzy ona jednakowe warunki działania dla przedsiębiorstw, zwiększa efektywność gospodarczą i broni zasad wolnego handlu z korzyścią dla konsumentów.

W dniu 3 marca 2010 r. Hongkong zakończył proces legislacyjny w odniesieniu do wprowadzenia ustawy i przepisów wykonawczych w sprawie wymiany informacji, zgodnie z wersją z 2004 r. modelowej konwencji OECD. Ustawa podatkowa przewiduje wymianę informacji wyłącznie na wniosek. W odpowiedzi na zapotrzebowanie ze strony społeczeństwa Hongkong wprowadził zabezpieczenia w indywidualnych umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania, przewidujące dodatkowe ustawowe zabezpieczenia proceduralne w odniesieniu do wniosków o wymianę informacji ze strony zagranicznych wymiarów sprawiedliwości. W 2010 r. Hongkong podpisał 14 umów o unikaniu podwójnego opodatkowania (w tym siedem z państwami członkowskimi UE). Oczekuje się, że rosnąca sieć dwustronnych umów podatkowych stworzy nowe oferty dla przedsiębiorców, jak również nowe możliwości handlowe i inwestycyjne dla wszystkich stron.

STOSUNKI I WSPÓLPRACA UNII EUROPEJSKEJ Z HONG KONGIEM

W 2010 r. miał miejsce dalszy rozwój stosunków dwustronnych i współpracy między UE a Hongkongiem. Hongkong odgrywa ważną rolę w regionie i stanowi platformę pośredniczącą w przepływie handlu i inwestycji między Unią Europejską a Chinami.

W 2010 r. UE utrzymała pozycję drugiego pod względem wielkości partnera handlowego Hongkongu, zaraz po Chinach kontynentalnych. Hongkong natomiast w tym samym roku był szesnastym pod względem wielkości partnerem handlowym Unii Europejskiej. Zaobserwowano znaczne ożywienie w handlu dwustronnym pomiędzy UE i Hongkongiem; w pierwszych dziewięciu miesiącach 2010 r. wzrósł on o 29,9 % i osiągnął wartość 37,9 mld EUR.

Obok Chin kontynentalnych i Brytyjskich Wysp Dziewiczych Unia Europejska była największym inwestorem zagranicznym w Hongkongu, jej udział w całkowitej wartości bezpośrednich inwestycji zagranicznych w 2009 r. wyniósł bowiem 9,9 %. Inwestycje Hongkongu w Europie stale zwiększały się i Hongkong stał się jednym z głównych źródeł inwestycji bezpośrednich z Azji.

Pomimo światowego kryzysu gospodarczego Hongkong stanowi nadal jeden z największych ośrodków skupiających środowisko przedsiębiorców europejskich w Azji i nadal przyciąga

wielu obywateli europejskich zainteresowanych pobytem i pracą na jego terytorium. Według oficjalnych danych władz ds. imigracji w Hongkongu pod koniec 2010 r. liczba ta wynosiła łącznie około 31 100 osób. Najwięcej przedsiębiorstw zagranicznych w Hongkongu pochodzi z Unii Europejskiej. Na podstawie danych z czerwca 2010 r.³, mają one w Hongkongu 423 regionalne siedziby główne, 654 biura regionalne oraz 590 biur lokalnych i przewyższają liczbę przedsiębiorstw ze Stanów Zjednoczonych i Japonii. Przedsiębiorstwa z Unii Europejskiej są obecne w szeregu sektorów, szczególnie w usługach finansowych oraz usługach dla przedsiębiorców, w handlu, logistyce, w budownictwie i sprzedaży detalicznej. To między innymi przedsiębiorstwa z UE są obecnie kluczowymi podmiotami w sektorze bankowym, ubezpieczeniowym i sektorze papierów wartościowych w Hongkongu.

W dniu 22 listopada 2010 r. w Brukseli odbyło się czwarte spotkanie w ramach zorganizowanego dialogu między UE a rządem Specjalnego Regionu Administracyjnego Hongkong. Spotkanie to dotyczyło szeregu zagadnień, w tym stosunków gospodarczych (łącznie z handlem i inwestycjami), lotnictwa, środowiska naturalnego, badań, technologii, innowacji i współpracy w dziedzinie edukacji. Obie strony odnotowały z zadowoleniem, że wzajemne stosunki handlowe i gospodarcze nadal się rozwijały, a handel dwustronny powrócił stopniowo do poziomu poprzedzającego kryzys finansowy. Zintensyfikowano konstruktywną wymianę poglądów w odniesieniu do reformy uregulowań prawnych w ramach sektora usług finansowych, jak również w zakresie bezpieczeństwa zabawek.

Po kilku latach dyskusji pomiędzy Komisją Europejską a Hongkongiem, jak również po rozpoczęciu dwustronnych negocjacji pomiędzy Niemcami a Hongkongiem w 2008 r., Komisja Europejska i Hongkong osiągnęły w 2010 r. porozumienie w zakresie przywrócenia pewności prawa dwustronnym umowom UE — Hongkong o przewozach lotniczych.

W 2010 r. odnotowano szereg wizyt brukselskich urzędników wysokiego szczebla w Hongkongu. W styczniu komisarz Kunewa (ochrona zdrowia i konsumentów) złożyła wizytę w Hongkongu, aby wziąć udział w Inicjatywie Otwartego Dialogu APEC w sprawie bezpieczeństwa zabawek. W sierpniu 2010 r. komisarz Semeta (podatki i unia celna, audyt i zwalczanie nadużyć finansowych) spotkał się z odnośnymi przedstawicielami Hongkongu w celu przedyskutowania zagadnień związanych z podatkami i cłami. Gratulując przedstawicielom władz Hongkongu postępów osiągniętych we wdrażaniu standardów OECD w zakresie pomocy w sprawach podatkowych, podkreślił niezmiennie zainteresowanie UE i jej państw członkowskich w odniesieniu do ustanowienia konkretnej współpracy z Hongkongiem dotyczącej dochodów z oszczędności, aby zagwarantować opodatkowanie inwestorów unijnych zgodnie z zasadami ich państw członkowskich zamieszkania na podstawie dyrektywy unijnej w sprawie opodatkowania dochodu z oszczędności oraz umów towarzyszących. We wrześniu dyrektor generalny Deffaa (podatki i unia celna) przewodniczył delegacji funkcjonariuszy celnych na ósmym posiedzeniu wspólnego komitetu UE - Hongkong ds. współpracy celnej.

Działania w ramach Programu Informacji Gospodarczej Unii Europejskiej dla Hongkongu i Makau (EUBIP), współfinansowane przez Komisję Europejską i zarządzane przez Europejską Izbę Handlową (ECC) w Hongkongu zostały rozszerzone i zróżnicowane. Zagadnieniami priorytetowymi w 2010 r. były: przepisy wykonawcze dotyczące usług finansowych, CEPA, środowisko naturalne, telekomunikacja, cła i podatki. Utworzono też szereg rad biznesu dla

---

³ Źródło: Urząd Statystyczny Hongkongu (Hong Kong Census and Statistics Department)

sektorów, w których europejskie przedsiębiorstwa oraz przemysł odgrywają wiodącą rolę, takich jak technologie informacyjno-komunikacyjne (TIK) oraz usługi finansowe. Przyczyniły się one do znaczącego wkładu ze strony przemysłu do naszego dialogu międzyrządowego. Program EUBIP sprawdził się jako ważny instrument promujący lepsze zrozumienie między środowiskiem biznesowym UE i Hongkongu.

Hong Kong pozostaje ośrodkiem wolnej prasy i wolności słowa, a także pełni rolę wiodącego regionalnego węzła medialnego. Unia Europejska w dalszym ciągu koncentrowała swoje wysiłki w zakresie dyplomacji publicznej na tym, aby wyraźniej zaznaczyć swoją obecność w Hongkongu, zgodnie z nowymi możliwościami jakie oferuje traktat lizboński. Od dnia 1 stycznia 2010 r. Delegatura Unii Europejskiej w Hongkongu reprezentuje UE jako koordynator i negocjator w tym Specjalnym Regionie Administracyjnym. Traktat lizboński umożliwia UE dalsze zacieśnienie stosunków z Hongkongiem. W ścisłej współpracy z państwami członkowskimi UE, posiadającymi oficjalne przedstawicielstwa na tym terytorium, delegatura UE zapewniała dostęp do natychmiastowych i obszernych informacji dotyczących polityki UE w zakresie handlu oraz przepisów, energii i zmiany klimatu, przepisów finansowych, dialogu międzykulturowego oraz roli UE na świecie.

Hongkong wyszedł z globalnego kryzysu gospodarczego bez poważniejszych problemów systemowych. Zdrowe podstawy gospodarcze i finansowe Hongkongu oraz otwarta gospodarka rynkowa i stabilne ramy prawne opierające się na rządach prawa i niezawisłości sądownictwa są istotnymi czynnikami przemawiającymi za zwiększeniem przepływów handlowych i inwestycyjnych z UE. Hongkong stanowi również bramę otwierającą drogę do Chin kontynentalnych i całego regionu.